

lig Statstilskud til Kommunerne til Forrentning af Byggelaan i Henhold til Lovene af 1918—19; den højtærede Finansminister nævnedes selv denne Post og anslog den til mellem 4 og 5 Mill. Kr.; det er et ganske digert Ændringsforslag det.

Der er saa et Forhold, jeg ikke er ganske klar paa, men det kan maaske blive nærmere belyst. Det er med Hensyn til den store Mængde af — særlig filantropiske, men for øvrigt ogsaa andre — Institutioner, som arbejder med Statens Støtte, og som udfører vigtige Samfundsopgaver, som man paa ingen Maade vil give Afhald paa at faa udført, men som ikke har kunnet subsistere med de Bevillinger, de har faaet, og hvor man derfor har fulgt den, under de givne Forhold nødvendige, men rigtignok saare uheldige og, om jeg saa maa sige, meget upædagogiske Praksis, at de vedkommende Institutioner er kommet med deres Regninger bagefter: saa og saa meget er der gaaet med ud over Bevillingen, og det har de saa faaet dækket. Det er klart, at paa den Maade kan man ikke blive ved. Disse Institutioner maa have deres Bevillinger forøget under Hensyn til Prisforhøjelser o. s. v., men man kan ikke sige, at Prisforholdene er kommet i nogenlunde fast Leje, og derfor ved jeg ikke, om de for øvrigt ret betydelige Forhøjelser til saadanne Institutioner, der er opførte paa Finanslovsforslaget, er saa store, at det er givet, at de vil kunne dække Udgiftsstigningen. Jeg vilde gerne have noget nærmere oplyst, om Forhøjelserne er ment saaledes, at dermed skal disse Institutioner hjælpe sig, saaledes som de maatte hjælpe sig før, eller om man gaar ud fra, at de trods disse Forhøjelser i hvert Fald endnu et Aar skal kunne komme og faa deres Underbalance dækket paa Finansloven. Jeg formoder, at det sidste bliver nødvendigt efter den Undersøgelse af Beløbene, jeg har kunnet foranstalte, og hvis det er Tilfældet, vil der jo herved løbe yderligere meget betydelige Beløb paa.

Endvidere er der disse Paragraffers Andel i de 17 Millioner minus 3 Millioner, som kom til ved Ændringsforslagene til Lønningslovene. Det bliver for disse Paragraffers Vedkommende ca. 6 Mill. Kr., efter at jeg har fradraget det, der kan falde paa Statsbanerne og Postvæsenet og andre Institutioner under Indtægtsparagrafferne. Endvidere kommer der yderligere Udgifter til Pensionsvæsenet, blandt andet ifølge den Lov, som allerede foreligger her i Tinget

om Forøgelse af Invaliditetsunderstøttelsen med 1 Mill. Kr.

Saa skal jeg henpege paa en Kilde til yderligere Forøgelse af Udgifterne i 1920—21, nemlig Sønderjylland. Vi maa med Hensyn til Sønderjylland skelne mellem to Arter af Udgifter: dels Kapitaludgifter og dels de Udgifter, som maa falde paa de forskellige Forvaltningsgrene, efterhaanden som vi overtager Sønderjyllands Forvaltning, og endelig løbende Udgifter, som for Eksempel vil opstaa derved, at man supplerer Pensioner og Understøttelser fra den lave Markkurs op til højere Kurs eller Pari, saaledes som vi allerede har tilsagt at ville gøre det med Hensyn til Understøttelser til Krigsenker og Invalidere og faldnes Børn. Men der vil komme paa de rent administrative Paragraffer meget betydelige Udgiftsforøgelser, der paa Grund af Overgangstidens Vanskelighed bliver langt, langt større end de Indtægter, der kan ventes paa Skatteparagrafferne. Jeg holder helt udenfor denne Betragtning Kapitaludgifterne, hvorved jeg forstaar Udgifterne til den Erstatning, som vi skal betale for overtagne Ejendomme, og hvori den Sum, vi skal betale af Statsgælden, gaar op, og endvidere de betydelige Udgifter, det vil medføre at faa en virkelig tilfredsstillende Valutaregulering i Sønderjylland. Jeg skal af nærliggende Grunde ikke komme ind paa Valutaspørgsmaalet her, men vil kun derom sige, at det maa staa enhver klart — som Forholdene har udviklet sig og efter det uhyre Fald af Markkursen, som har fundet Sted, siden Ministeriet i det sønderjyske Udvalg fremkom med den oprindelige Plan, som gennem Minister H. P. Hanssens Udtalelser er blevet offentlig bekendt —, at efter den uhyre Nedgang af Markkursen siden hen og paa Grund af Forholdets Natur i øvrigt vil de Udgifter, som her vil kræves, blive meget væsentlig større end dem, man oprindeligt regnede med. Lad mig ogsaa sige, da den offentlige Mening ganske naturligt beskæftiger sig stærkt med dette Spørgsmaal, at det er en Sag, der arbejdes med indenfor det sønderjyske Udvalg, og jeg tror, at man fra alle Sider har Villie til at fremme den saa hurtigt som paa nogen Maade muligt. Men Spørgsmaalet frembyder jo overordentlig store Vanskeligheder.

Til samtlige disse Udgifter vil der altsaa utvivlsomt blive Tale om et Beløb, som efter al Rimelighed ikke ubetydeligt vil overstige de 145 Mill. Kr., som Gen-